

നവജീവൻ

വർഷം } അഞ്ചിൽ 3 രൂ. 6 അ. പ്രതിപക്ഷപത്രിക പരസ്യങ്ങൾക്ക്
 തപാലിൽ 4 രൂ. 8 അ. മിതമായനിരക്ക്

ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ.

Vol. 25 ശിവഗിരി, വർക്കല, Trav, 28th Janu: 1945. മലയാള മനോരമ ഓഫീസ്. No 6

ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക്

കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം.ജി. പരമേശ്വരൻ

ആകാശം നീണ്ടിരിക്കട്ടെ പുറംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; മിന്നൽ പിണറുകൾക്കു ദന്തനിമ കാട്ടി ഭയങ്കരമായി അട്ടഹാസം ചെയ്തു. ഈ ശബ്ദം പർവതശിഖരത്തിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുമ്പോൾ നിർജീവമായി കിട്ടുന്നിരുന്ന ഒരു രാവിയെ നവോന്മേഷം ഉണ്ടാക്കി. അന്തരീക്ഷമെങ്ങും ഉഷ്ണം വർദ്ധിച്ചു. മാതന്തൻ ഉഗ്രസംരംഭവും വീശി. ക്രമേണ ആ നിമജപടലം ഒന്നുപോലെ പർവതസ്ഥിപത്തിലെത്തി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ കണ്ണീരും കൈയുമായി നിലംപതിക്കുമ്പോൾ ധാരമുറിയായെ വർഷം തുടങ്ങി. രേഖമാത്രമായിരുന്ന ഒരു രാവ്, അത് ഇരിക്കുപോരതിയില്ലാതെ ചാഞ്ചാടിത്തുടങ്ങി. നാഴിക ഒന്ന്, രണ്ട്; അത് അക്ഷമനായി പറത്തു ചാടി വികാരഭരിതമായ ആകാശത്തിന്റെ കരതലങ്ങളിൽ അമന്തം. ഇനിയുണ്ടോ അതിനു സ്വാസ്ഥ്യം ലഭിക്കണം! അനവധി ചാലുകൾ ഇഴുത്തുകളെന്നവണ്ണം പുറപ്പെട്ടു. ക്രമേണ ഇവയെല്ലാമൊത്തുമ്പോൾ ഭൂതഗതിയിൽ ഗമനം തുടങ്ങി. വറു വരണ്ടു കിടന്നിരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ എങ്ങനെന്നോ നിരവധി സത്വസമുദമങ്ങൾ ജാതരായി പ്രവാഹത്തോടു സമ്മേളിച്ചു സോല്ലാസം താളമെഴുതു. ക്രമേണ ആ ‘നദി’യുടെ ഭാവം പകർന്നു. അതിന്റെ ശക്തി അനുപമം വർദ്ധിച്ചു. ആകൃതിയും വിപുലമായി വഴി

ക്കു വന്നുചേർന്ന മാലിന്യങ്ങളെ തിരത്തുള്ള വയലുകളിൽ പ്രക്ഷേപിച്ചിട്ടാണ് അതിന്റെ യാത്ര. തടമുടച്ചും തടസ്ഥതകളെ സംഘാതപ്രണാമം ചെയ്തിച്ചുമുള്ള ഈ യാത്ര നോക്കുക. ഗഗനപഥത്തിലേയ്ക്കു ഉന്തക്കണ്ണാപ്പുവം നോക്കി മനോഹസം തുകിനിനിരുന്ന പാരന്തലവന്മാരെയും ചുവട്ടിലൂക്കിമറിക്കാൻ നടി വിഭ്രംഭമാണ്. എന്തൊരളുനോ! ജലബിന്ദുക്കൾ വൻപാറകളെ സ്ഥാനംമാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുമോ? അതു മാത്രമല്ല പരസ്പരം ചർച്ചണം നിമിത്തം ഇവ തവിട്ടുപൊടിയാകുന്നതു കണ്ടു ഫേനവ്യാജേന നടിചിരിക്കുമത്. പരിണാമമാണല്ലോ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം. പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടി ശരീരത്തിൽ മനോഹരങ്ങളായ സുരഭിസുഗന്ധങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞ് അതിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന വൃക്ഷതല്ലജങ്ങൾക്കും നടിതലപതനം തന്നെയാണ് കാമ്യമായിത്തീർന്നെന്നത്. തൽഫലം, പക്ഷികളുടെ കളികളുനന്താൽ ഗാനം ആലപിച്ചും, മധുപവൃന്ദങ്ങൾക്കു കാമരാത്രുലാ മകരന്ദം പകർന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ അവ ആനന്ദത്തോടുകൂടി ജലത്തിൽ പതിച്ച് വലയുന്നു. ചുവടെ പിഴുതെടുക്കപ്പെട്ട ചെടിപ്പുടർപ്പ് ലേഗവും ഭാവഭേദമന്യേ നൈകാസമാനം താളമെഴുതുന്നതും ഇടയ്ക്കിടെ ലാസ്യം നടത്തുന്നതും കാണാം. അനവധി

ജലജന്തുക്കൾ പുതുവെള്ളത്തിൽ ഉത്സാഹവും കളിച്ചു പളയുന്നു. തീരത്തു നില്ക്കുന്ന ചെടികളിൽ തട്ടിവരുന്ന മന്ദാനിലന്റെ ശ്രുതിയും ഓളങ്ങളുടെ താളമേളങ്ങളും ചേർത്ത് നിർന്താഴ്ന്നു ഗുണനം ചെയ്യാനായി ശരീരമലച്ചുകൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽമിതേ തല നീട്ടുന്നു. വിലക്കനെയും ഒഴുക്കുമറിച്ചും നീന്തുന്നതിനും അവ ഉദ്യമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പരാജിതരായി അവയും പ്രവാഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു.

അഹോ! അശ്വത്ഥം! എന്തെല്ലാം സാധനസാമഗ്രികളാണ് ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട ഭൂതഗതിയിൽ കാടിവരുന്നത്. ഇവ ചുഴികളിൽപ്പെട്ടു വട്ടം തിരിയുന്നതും ഇടയ്ക്കിടെ തലതല്ലുന്നതും കണ്ടിരിക്കെ സ്വപ്നകൃതാന്തരം വരികാൻ അക്ഷമരെന്നപോലെ വന്നുണ്ടെന്നു വിവിധ വസ്തുക്കളുടെ കഥ ഭവനിയം തന്നെ. തടിച്ച മത്സ്യങ്ങൾ, അവ പ്രവാഹത്തോടു പരിഭവിച്ചും കാവിപ്പുശിയും എന്തിനേ തീരുന്ന സമാരംഭത്തിലും അനവധി ചെറുമത്സ്യങ്ങളെ നിർദ്ദയം ഉള്ളിലാക്കണം! ഇതിനു ശിക്ഷയെന്നവണ്ണം അവയും കിഴോട്ടു തന്നെ തള്ളപ്പെടുന്നു. “ഇതെന്തൊരു ഗ്രാമീണ! എങ്കിലും കാണട്ടെ” എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവ വീണ്ടും തുറമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതാനും ക്ഷണങ്ങളിൽ ഒഴുക്കിനടിമപ്പെട്ടു ചിരി നിമിയാസരൂപം അവയുടെയും വിധിവിധാനം.

അതൊ ഒരുചെറുകുടിൽ; ഒരു വയ്ക്കോൽപന്തൽ; ഒരു മല

വായ്; അനന്തലവൻ! പ്രവാഹത്തിൽ പെട്ടാൽ അജയും അണയും ഭരണപാല പരാധീനർ തന്നെ. കഷ്ടം! എത്ര ലക്ഷം ജീവികളെ നാം കണ്ടു! ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു നീന്താൻ ഇവരാരും സമർത്ഥരല്ലേനോ? നദി ഇത്ര അനന്തസ്സം ഹൃസ്വമാണെന്നോ? ഹേയ്! അതു അസംഭവ്യമാണ്. നദീതലത്തിലേക്കു ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. ദ്രവപ്രതാപ ചില സൂക്ഷ്മജീവികൾ ഇതാ ദ്രശ്യമാകുന്നു. ഇവർക്കു ഭവനം പെരുമയുമില്ല, ആകൃതിവൈപുല്യമില്ല, പ്രാമാണ്യമില്ല, സാമാന്യലോകം ഇവരെപ്പറ്റി പ്രായേണ ഉദാസിനവുമാണ്. എന്നാൽ ഈ കർമ്മനിരതന്മാർ മറ്റുള്ളവരുടെ ആനുകൂല്യവും പ്രതികൂല്യവും ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു്. നിഷ്കാമകർമ്മികളായി തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിസ്ഥാനം നേടുന്ന വിഷയത്തിൽ സ്വന്തം പരിശ്രമം മാത്രമേ സാമാന്യകർമ്മങ്ങളെ വെച്ചു ഇവർക്കു് മല്ലേപോലെ അറിയാൻ. അപ്രകാരമുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു ഇവരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ സംശയമുമല്ല. ദർശനാശയം ചഞ്ചലമായ മനസ്സിനെ പ്രതിലോമമായി നയിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തെ ഇവരുടെ ദക്ഷിണവായം. ഇതരജീവികൾ പ്രവാഹത്തിനനുസരണമായ അനുലോമമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ചു ചാഞ്ഞുവന്ന

തു് കണ്ടും ഇവർ പരിഭ്രമിക്കുന്നില്ല. പ്രസംഗമല്ല പ്രവൃത്തിയാണ് ഇവരുടെ നിർമ്മാണം. നദീതലം കലങ്ങി മറിഞ്ഞു തിങ്ങിവിങ്ങി വരുമ്പോൾ ഇവർ എങ്ങനെയോ സ്ഥിതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ജലത്തെ സ്പഷ്ടിച്ച മാത്രയിൽ ദൃശ്യമാക്കി മേലോട്ടു നീന്താനാണ് ഇവരുടെ സംരംഭവും സമാരംഭവും. നദിയുടെ ആരവാരവും കടിലത്തുവും ഇവർ തുണസമാനം കരുതുന്നു. ഭാഷകളുടെ താളമേക്കളും ഫേണുകളുടെ വിവിധ വണ്ണങ്ങളും ഇവരിൽ തന്റെതല്ല. ഭാവഭേദവും ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇവരുടെ നാമധേയമോ വൈകു അറിയാശാസ്വാർ? എന്തേ! ഹേ! എത്ര അനാഥന്മാരു് നാമധേയം! * പാഞ്ഞുവരുന്നതു് യാതൊന്നാണോ അതാണല്ലോ വെള്ളം. അപ്രകാരമുള്ള ജലപ്രവാഹത്തിനു ഇവർ ആശാർത്ഥ്യം അഥവാ തുണസ്ഥാനം വഹിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. വെള്ളത്തിൽപ്പെട്ട ചരാചരാക്കൾ അനുലോമമായി തമിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവയെ പ്രാപ്യ സ്ഥാനം തുറപ്പിക്കുമോ ഇവർ പ്രവാഹത്തിനെതിരായി നില്ക്കുന്നു. നോക്കുക! എത്ര ഭ്രമത്തിലിറങ്ങുന്നു ഇവരുടെ പ്രയാണം. പ്രവാഹമാകുന്ന പാശത്താൽ ബലശാക്തീവികാർ ഇവർ ചെയ്യുന്ന മുൻകരുതലുകളും അജ്ഞാതവുമായിരിക്കുന്നു. നദിയുടെ ഉൽഭവസ്ഥാനം

കണ്ടുപിടിക്കാനാണ് ഈ മഹോദ്യമം. ഹേ! ദ്രവപ്രതാപം! നിങ്ങളെ ഞാൻ ഏകദേശം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. വാനവിധിയിൽ നിരന്തരം കിടക്കുന്ന മേഘപാളികളെ ഭ്രമത്തിൽ തരണം ചെയ്യുന്ന ആകാശവിമാനസമാനം, നീക്കം ജലത്തിൽ കൂടി നടത്തുന്ന യാത്ര എത്രയും ഏകദേശവർജകമായിരിക്കുന്നു. സുരഭിലസമൃദ്ധമായ പൂഷ്പസമൃദ്ധവും മത്തുമണികളും അണിഞ്ഞു് ആരോളികമുഖനയുള്ള മല്ലാസയാത്രയെ നിങ്ങളുടെ സദയവും ഉപേക്ഷിച്ചു. അതാണ് നിങ്ങളുടെ വിജയത്തിൻ കാരണം. ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങളും ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. ഉത്ഭവസ്ഥാനം ആരായുന്നതിനുള്ള അത്യധ്വാനത്തിൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കുണ്ടിനി വരാതവണ്ണം നശിച്ചുപോവാൻ. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷകന്മാർ ഏതു കാലത്തും നിങ്ങളെ വാഴ്ത്തുന്നതാണ്. കാരണം നിങ്ങളല്ലേ പ്രപഞ്ചത്തിന് ആദർശജീവികൾ?

* ചില ഭിക്ഷകളിൽ ഇവരുടെ നാമധേയം 'ഹൃത്തേജസ്സ'മാണെന്നതു് ഒന്നായിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടുതരം കണ്ടതിൽ ഇങ്ങൽപ്പണ്ണ പണ്ടെക്കണ്ടു വരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കൂ. ഉദ്യമിക്കൂ. ചെയ്താൽ മഹാദർശനാശയവും ഇവിടെ അനാഥം തന്നെ.

മദനൻ

അതിരായ ക്ഷിണം, ഉത്സാഹഭാവം, ഭാരമേക്കു ഇല്ലായ്മ, ഉറക്കക്കുറവ്, ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം മതലാസവയം ഇല്ലാതാക്കിയവതയും ആശോക്തവ്യം സൗഖ്യവും നിലനിർത്തി ജീവിതത്തെ ആനന്ദസമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. 16 വയസ്സിനു മേലുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കു ഉപയോഗിക്കാ വിശേഷപദ്ധതിക്കും ഇല്ല.

60 തുളക അടങ്ങിയ ഡബ്ബി ഒന്നു് 2 ക. മാത്രം.

അതും, ഭ്രാന്ത, അപസ്മാരം കാനം മതലാസവയം പ്രത്യേകം വികീർണ്ണവെച്ചുന്നതാണ്

ശ്രീമദ് രാമാനന്ദസ്വാമികൾ സിദ്ധവൈദ്യശാസ്ത്രം

ബ്രഹ്മ ബാനർജി റോഡ്, എറണാകുളം H. O. Trichur.

സമാധാനം

ഡി. ക്രിമൻ നമ്പൂതിരി—ഭുവാനപുരം.

കേവലം നൈരാശ്യത്തിൻ മറന്നൊരു

പശ്ചാത്തമാന്

ജീവിതമൊരുമട്ടിൽ കഴിച്ചു. നിർഭാഗ്യൻമാരെ തുളച്ചിരുന്ന വിപ്ലവം തടയാൻ വ്യക്തമായ കരുതലുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ നോക്കി; ജിണ്ണമാം മനോരാജ്യത്തെകൾ ഭുവത്തിന്റെ തണുപ്പും കടക്കുവാൻ വെറുതെ ചെത്തിക്കൂട്ടി;

തകരും ചേതസ്സിനെക്കൂട്ടിയൊട്ടിയൊൻ

സൗഖ്യം-

തരുവിൻപശര തേടിതെക്കിടക്കുമലത്തോടി-
കാലുറച്ചിടാതെന്തി ഞാൻമാത്രം സമദ്ര

ത്തിൻ

കോളിക്കുഞ്ഞിൽപെട്ട കഷ്ടമേ വലയുന്നു? നൂറുകൊണ്ടുണ്ടെന്നു മനോരാജ്യം ഞാൻ താഴെത്തന്നോണ്ടാവോ വിധിതന്നെങ്കിൽമതം? ഏതുമട്ടിലും പിടിച്ചെറുത്താൻ കാരുണ്യത്തിൻ പോതവുമായിട്ടൊരുവമെന്നായിരിയ്ക്കില്ല.

ചെറുകഥ

സ്മരണ

(കിരീടത്തൻ സവിശ്രിയയെ വൈക്കം)

സോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള രാഹുരിയിൽ ആ പ്രദേശത്തെ മുപ്പത്താറു സെൻറർ ഭൂമി അവസേപ്പിനെ ലഭിച്ചു. ഒരു ചെറുവിട്ടു ചുമട്ടു അയാൾ അവിടെ താമസമാക്കി.

അവിടം ഒരു തനി മലനാടാണ്. നിമ്നോന്നതമായ ആ പ്രദേശം പച്ച പുതപ്പിയിട്ടു. ഭൂമിഭേദിയുടെ പച്ചക്കടയായ പനമരങ്ങൾ, ഉയർന്ന സാലവൃക്ഷങ്ങൾ, അഷ്ടിക്കാതി ചില കുറിച്ചെടുത്തുവെട്ടുകൾ, ചെറുതരം ഗുഹകൾ എന്നിവ ആ സ്ഥലത്തെ പ്രത്യേകവിശേഷമാണ്. ശാന്തസുന്ദരമായ ആ പ്രദേശത്തെ നിശ്ചയമായും പരമമനോഹരമായ ഭൂമരങ്ങളിലും വസനജ്വലിന്റെ ആഗമനത്തിൽ പട്ടുകൊണ്ടു് ഇളകി മിന്നുന്ന കോകിലഗാനങ്ങളിലും ഭേദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

അവസേപ്പിന്റെ താമസസ്ഥലത്തിനടുത്തു് ഒരു വീടുണ്ട്. അവർ ആ സ്ഥലത്തെ പുരാതന താമസക്കാരാണ്. ഇന്നാക്കുടിലിൽ രണ്ടുഗനമാർ മാത്രമേയുള്ളൂ. സുശീലയും അവളുടെ വൃദ്ധയായ മാതാവും. സുശീലയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചതെത്തിട്ടു് ആ വനസ്ഥലങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു വട്ടം പുതു അവളുടെ മുമ്പാകെ വയസ്സിപ്പാണു് മരിച്ചതു് അവളും വൃദ്ധയായ മാതാവും ഇരുപതുവയസ്സായിട്ടു് ഭിന്നരാത്രങ്ങൾ നയിച്ചുപോരുന്നു.

സുശീല, അവൾ ആ മലപ്രദേശത്തെ ഒരു മാണിക്യമാ

ണ്. പുഞ്ചിരിപ്രകാശം എപ്പോഴും അവളുടെ ചെന്തളിരധരത്തിന് ഒരു വിശേഷമായിരുന്നു. സ്വർണ്ണാഭ വെല്ലുന്ന അവളുടെ പൂക്കുപോലങ്ങളിലും, ചെറിയ നെറ്റിത്തടത്തിലും മലയാനിലന്റെ കൈത്തേറ്റാൻ അർക്കുകുറുതികളുടെ ആന്ദോളനം മിക്കപ്പോഴും കാണാം. സൗമ്യശീലയും വിനയപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും മേമന്തിനാമോദമെന്നോണ മവകക്കുരു ഭൂഷണമായിരുന്നു. അവൾ ഏഴു ക്ലാസ്സുവരെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലരും വിവാഹാലോചന നടത്തി. ഒന്നിലും അവളുടെ മാതാവിനെ തൃപ്തി വന്നില്ല. തന്റെ ഭാഗ്യമായ ഒരു സന്താനം—ജീവസമ്പന്നം, അവളെ ധനമില്ലെങ്കിലും വിദ്യയും സ്വഭാവമുണ്ടുമുള്ള ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കു എന്നവർക്കു് ബന്ധമുണ്ട്.

അവസേപ്പും സുശീലയും മിക്കവാറും തമ്മിൽ കാണാം. സഹോദരമെന്നപോലെ അവർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കും. പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ വാദപ്രതിവാദം നടത്തും. കൃഷി, വ്യവസായം, ലോകാവസ്ഥ എന്നിവയെല്ലാം അവരുടെ വാദവിഷയങ്ങളാണ്. അവസേപ്പു് ഒരു കർഷകപ്രിയനാണ്, അതിനതക്കു പരിശ്രമശീലയും അവസേപ്പിനുണ്ട്. കൃഷിചെയ്യേണ്ട അവസരങ്ങൾ, അതിനു് വേണ്ട വളങ്ങൾ, അതിന്റെ വിധങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അവസേപ്പു മിക്കപ്പോഴും സുശീലയെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കും. മാസങ്ങൾ നാലഞ്ചുകഴിഞ്ഞു; അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം പ്രേമമായി പരിണമിച്ചു.

അവസേപ്പും സുശീലയും ഒ

മ്പതുവർഷമായിട്ടു് വിശ്രമിക്കാൻ കൊതിച്ചു. സാധു, ആവുസേപ്പു്, പല ചിന്തകൾക്കു വിനോദമായി വിഷമിച്ചു. സുശീല ഒരിഴവല്ലെന്ന് അവളെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി വിവാഹം ചെയ്യാൻ കരുതാലിക്കൽ ആകമാനം തന്റെ നേരെ നാക്കുകിട്ടു് കണ്ണുതട്ടു്; പള്ളിയിൽനിന്നും മാറ്റാൻ ചൊല്ലിപ്പു് പുറത്തിറക്കും. പല ചിന്തകളും പലനവിത്രത്തിലെന്നപോലെ അയാളുടെ മനസ്സിൽ കൂടി കടന്നു പോയെന്നു് ഏകദേശം. മരം, ജാതി മുതലായവയുടെ പേരിൽ സ്വാർത്ഥപ്രേമികൾ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന അന്ധമായ വിശ്വാസങ്ങളെ അദ്ദേഹം പൂർവ്വം പഠിക്കുകയും, ഗുണങ്ങൾ, ഇഷ്ടഗുണങ്ങൾ, പൂച്ചികൾ എന്നിവയെ മനസ്സിലാക്കിപ്പു് ഇവ ബ്രഹ്മാണ്ഡകോമരത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായാകാരം, നിറം, രുചി എന്നിവയെ മലമുതുവി സർജ്ജനാദികളാൽ പോലും വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്യമേ, ക്രിസ്ത്യാനിക്കു കൊണ്ടും, മഹമ്മദിയന് തൊപ്പിയും സൂക്ഷിച്ചു വിട്ടില്ല? ന്യായമായ ആ ചിന്ത അവസേപ്പിന്റെ ഏറ്റയത്തിൽ ഒരു ചെറു ചോദ്യമായി വരുക. അയാൾ ഉറപ്പായ് വിശ്വസിച്ചു. "മതം, ഭാഷ, വേഷം; മുതലായവ എങ്ങനെതന്നെയെന്നാലും അവയുടെ ജാതി നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തമ്മിൽ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു വിചാരവുമില്ല. സമധൂരവിചാരത്തോടെ അയാൾ ആശ്വസിച്ചു. സന്ധ്യാഭേദി മുഖം കറുപ്പ

ച്ചതുടങ്ങി വികാരശതങ്ങളെ അമർത്തിക്കൊണ്ട് അവ്യസേപ്പു സുശീലയുടെ ഗുഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. താനും സുശീലയും വിവാഹജീവിതത്തെ കാംക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം സുശീലയുടെ മാതാവിനെ അയാൾ അറിയിച്ചു. അവ്യസേപ്പിനെ ഒരു മകനെപ്പോലെ കരുതിയിരുന്ന വൃദ്ധമാതാവിന് ആ വിവരം ഏറ്റവും ആഹ്ലാദഭരിതമായിരുന്നു. ലോകസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ചില സംശയങ്ങൾ അവർ അവ്യസേപ്പിനെ അറിയിച്ചു. അവയെല്ലാം "സാരമില്ലെ"ന്നു മാത്രം ഒരു നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ അയാൾ പ്രതിവദിച്ചു "അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം" അയാൾ എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

അവ്യസേപ്പു തന്റെ ചെറുഗുഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അന്തരംകുടവലുതായ ഷീണമുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹവാർത്ത അറിയാതെപ്പോലെന്നോണം നിദ്രാഭംഗി അന്നയാളെ ആശ്ശേഷിച്ചില്ല. ഒരു സ്വപ്നഭോകജീവിയെപ്പോലെ കുറെ മണിക്കൂറുകൾ വെളി അയാൾ എണീറ്റു പുറത്തിറങ്ങി. പ്രണമയ ആകാശത്തിൽ സംഖ്യാപിതമായ താരകാളയുകൾ വിമ്മിളിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കണ്ടു. പ്രഭാതദേവിയുടെ ചമട്ടിയുറക്കണത്തുവാൻ പൂജോക്തികൾക്കു തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തുകാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങി അരുണകിരണങ്ങൾ കിഴക്കേ ചതുവാളത്തിൽ റിക്തറി, പൂർവ്വദിക്കിന്റെ പൂർവ്വദിക്കിന്റെ പൂർവ്വദിക്കു തുടർന്നു. മലയമാതന്തൻ ഭദ്രദേവിയെത്തുടങ്ങി. നിർമ്മലമായ ആ അന്തരീക്ഷപോലെ അവ്യസേപ്പിന്റെ ഹൃദയവും ആഹ്ലാദഭരിതമാണ്. തന്റെ പ്രേമഭാജനമായ സുശീലയെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ ഇട്ടിനം ഏറ്റവും പറ്റിയതാണ്. അവ്യസേപ്പിന്റെ ഹൃദയം മന്ത്രിച്ചു. അഭിമാനഭരമായ ഒരു ഹൃദയം അവ്യസേപ്പിനെ പണിടുന്നു.

X X X X X
അവ്യസേപ്പും സുശീലയും വിവാഹജീവിതത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടു കാലചക്രം മന്ദമന്ദമെന്നു

റിഞ്ഞു. സുശീലയുടെ മാതാവു പരലോകത്തേക്കു പോയി. അവ്യസേപ്പിന്റെ താമസസ്ഥലം ഒരൊന്നാശരം സമ്പ്രദായിച്ചു. സദാസമയവും മുറിച്ചുവേറിയിരുന്ന കൂത്താലിയാൽ അവ്യസേപ്പു ഓരിട്ടുവേതയോടു മല്ലിച്ചുപോന്നു. സന്യാസവുമായ ആ പ്രദേശം ആരുടേയും കണ്ണും കരളും കവർന്നു. എല്ലാവിധ സമ്പ്രദായങ്ങളും, എത്ര വൻ സമൃദ്ധിയും അവ്യസേപ്പോരു "സോമർച്ചന്റാ"യി. സുഖപ്രദമായ 5 വർഷങ്ങൾ കൂടി കഴിഞ്ഞു അവ്യസേപ്പിന്നു സ്ഥലത്തെ ഒരു പണക്കാരനാണ് 5 സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവാണ്. സുശീല ആ ദേശത്തെ ഒരു "മുതലാളത്തി"യും. ആനന്ദം, ഐശ്വര്യം, സമൃദ്ധിയെ അവരെ നാലോലിച്ചു.

X X X X X
കാലങ്ങൾ കരകൂടിപ്പറന്നു പോയി. ഇന്നവ്യസേപ്പു വലിയ കൃഷിയൊന്നും ചെയ്യാറില്ല. പത്രങ്ങളില്ലാം വരുത്തി വാരിക്കും. സ്റ്റേഫിതമായി ചിലരെല്ലാം വന്നു പോയു. അവരെല്ലാമൊത്തും ആഹ്ലാദിച്ചുകഴിയും. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം പുറത്തിറങ്ങി നടക്കാൻ പോകും. സ്റ്റേഫിതന്മാർ! മാവഴം കണ്ട മാവുവട്ടിലെക്കുട്ടികൾ. അതുപോലെ ചവച്ചു റിക്തദിക്കുവാൻ കൂടിയിരിക്കുന്ന കൂട്ടർ. അവരുടെ സ്ത്രീ, അവരുടെ സ്റ്റേഫിതന്മാർ ഇവയിൽ അവ്യസേപ്പു മുഴുകി. സ്റ്റേഫിതന്മാരെ കഴിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗതുല്യ മെന്നതാൽ വ്യാമോഹിച്ചു. അമരശാലയിലും കഴിയുക എന്നത് അവ്യസേപ്പു മറ്റേതിനെക്കാളും അഭികാമ്യമായതായി സിന്തററ വലിക്കാൻ അവയെല്ലാമെങ്കിലും പലതവണ അവ്യസേപ്പിനെ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അവർക്കെല്ലാം അവ്യസേപ്പു വാങ്ങിക്കൊടുക്കും. സിന്തററ കൈകൾ കൊടുക്കും. ചായക്കുടയിൽ അവ്യസേപ്പുതന്നെ കുന്നുകു തീർത്തുകൊള്ളും. കടംബത്തേക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യസേപ്പിന്റെ ശ്രദ്ധ കർത്താ. ആ കടം

ബം അധഃപതനത്തിലേക്കു തലചാച്ചു.

നേരം വൈകുന്നിടത്തവ്യസേപ്പു തമഃസമാക്കിത്തുടങ്ങി. ആ ഹാരകായ്ക്കത്തിൽ അവ്യസേപ്പു വിഷമിച്ചു. പാപ്പർകൂട്ടമായ സ്റ്റേഫിതർ എത്തുമെല്ലാം. അവർ അവ്യസേപ്പിനെ മദ്ധ്യശാലയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ആദ്യമാദ്യം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചെങ്കിലും പിന്നീടവ്യസേപ്പിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ആനന്ദത്തിന്റെ ഉറവ അവിടെയാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നവ്യസേപ്പു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി. കഷ്ടം! പരിതഃസ്ഥിതി മനസ്സിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന പരിവർത്തനം!!

മാസങ്ങൾ പിന്നേയും ചിലതു കടന്നുപോയി. അവ്യസേപ്പിനു വീടു കള്ളുഷാപ്പുതന്നെ. അതുകൂടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണമെല്ലാം നശിച്ചു. വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം അയാൾപോക്കി വിറ്റുതുടങ്ങി. സുശീലയേയും കട്ടികളേയും കള്ളുകുടിച്ചാനന്ദം അനുഭവിക്കാത്ത നിർഭാഗ്യരെന്നയാൾ പഴിച്ചു. ക്ഷമാപൂർവ്വം അതെല്ലാം അവൾ കേട്ടു. സാധുവായ അവൾ എന്തെല്ലാവാൻ! വേണ്ട വിയത്തിൽ അവൾ ഭർത്താവിനെ തുണയോടിച്ചു. അതു വിഷമാണ്. അതുണ്ടാക്കരുത് കൊടുക്കരുത് എന്നൊരു മഹാത്മാവരുടെ ഉപദേശം. അതിനു വിപരീതം പ്രകടിപ്പിച്ചവരെല്ലാം അധഃപതിച്ചതായുള്ള അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ അവൾ തന്റെ ഹൃദയപാടം നിന്നു മുണ്ടിക്കാണിച്ചു. മടിശ്ശീലയായ അവ്യസേപ്പു ഇതിനെല്ലാം പ്രയാശിക്കാത്തതാൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. സുശീല അവൾവിഷമിച്ചു. അതു കൂടിക്കൂടി അവൾ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ! ചന്ദ്രനീലം തന്നെ ആകാശപോലെ രാജാവില്ലാത്ത രാജ്യംപോലെ അവൾ ദിനരാത്രങ്ങൾ നയിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ അവൾക്കു നൈശ്ശാശ്യമുള്ളതായി. ഭർത്താവിന്റെ ക്രമക്രിയകൾക്കു വശംവശമാകയാൽ അവൾ ഇടന്നുപെട്ടു നിൽക്കുന്നിടത്താണ്.

ആ വനസ്ഥലങ്ങൾ ശരത്കാലാഗമനത്തെ സാഗതം

ശ്രീ നാരായണധർമ്മം

(തുടർച്ച)

ഇതിരിതം സാധു ജനാഭിനന്ദിതം
പരോപകൃതൈശ്ച ലഘുവർമ്മപഞ്ചകം
ഇദംതദ വ്യാഹത മൗലാന്തിയേ
പരം സുഖം യാതി പരത്ര മേഹതേ.

89

അനുഭവജകതാ നന്യ
സാധുവർമ്മിത കീർത്തിതം
സരസ്വവലിയ നാശ്വാമ
നിയതം വാഗ്വികൃത്യതി.

95

ഇതിധർമ്മപഞ്ചകം.
അഥ ശുദ്ധിപഞ്ചകം.
അഥാതഃ സംപ്രവക്ത്വാമി
സംക്ഷേപാമിതശ്ചി പഞ്ചകം
ശുദ്ധധർമ്മവയാനേന
കൃമശശ്ശശ്ചി തല്പരഃ

90

അഥമനഃശുദ്ധി.
ആർജ്ജവം കരുണാ മൈത്രി
മർദ്ദവം ചതുതിശുദ്ധ
അഭേദഃ പ്രണിയാനാമ
മനഃശുദ്ധിം വിതന്തേ.

96

കാമവാക്യം ചേതനാശുദ്ധി
വിനിയാണം ഗുഹസ്യവ
സംക്ഷേപാനർത്ത്യ വർഗ്ഗസ്യ
പഞ്ചൈതഃ ശുദ്ധയഃ സ്തോത്രം

91

അഥമനഃശുദ്ധി:
അപ്രിയാന്തേഷാ പ്രവൃത്തി
രഹിതമലാലനം;
അയുക്താസംസ്കൃതശ്ചൈതേ
ശുദ്ധ്യതിശ്രയ പഞ്ചകം.

97

തത്ര ഭേദശുദ്ധി:
നിത്യം ശുദ്ധോദകസ്നാനം
മലസംസ്കാരം വിശോധനം;
ശുദ്ധിർദ്വന്ദ്വനമാനാമ
ശുദ്ധവസ്ത്രസ്യധാരണം.

92

അഥമനഃശുദ്ധി:
അനുസ്മരണശുദ്ധി
ശുദ്ധവാചനമാത്രം
അനുവിദ്യുതിഷ്ഠാസ
സ്തവതാ നിത്യമാർജ്ജനം

98

ശുദ്ധസ്വവാതോർഭോജ്യസ്യ
ജലസ്യാപി നിഷേവണം;
അപാദശുദ്ധിശുദ്ധ
ഭേദശുദ്ധിരിതിവൃതേ.

93

പശുഭൂത മുതവിഷ്ണുഭേ
രതസ്തഃ സുഗന്ധിഭി
സായം പ്രാതർധൂപനം ച
ഗുഹശുദ്ധികരാണിഷ്ടം.

99

അഥവാക്യശുദ്ധി:
ആവജ്ഞതം വണ്ണാനാ
സുവൃത്തി: സപരമാധുരി
പദാനാമ സ്തോത്രമിത്യം
ലക്ഷണമിവപ്രസോതണം

94

ശുദ്ധി പഞ്ചകമിദം ചരതിപ്രശസ്ത
മാശ്വര്യനിത്യസുഖമഹതകമാത്മനീനം
ഭിർഹൃദയകർമ്മിതവപുഃസതതപ്രസന്ന
ബുദ്ധിശ്ചേവ പരേഷോഭവതിഹലോകേ. 100

ഇതിശുദ്ധിപഞ്ചകം.

ചെയ്തു തുടങ്ങിയതോടെ സുശീ
ല ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്ര
സവിച്ചു. ആ പിഞ്ചുപൈത
ലിനെ മാങ്ങാടപ്പേര്ത്തവർ നാ
ലു രാവു കർത്തു. അഞ്ചാംതി
യതി പ്രഭാതമായി. മഴപ്പട്ടി
ണിവെക്കുന്നപലും അവൾ കാ
തുവരികയാണു്. കർത്തുക്കൾ
ജറാഗിയുടെ കയ്യിൽക്കുളൽ
സുഹിരാഞ്ഞു വിലപിച്ചു വി
വശമായി. എങ്ങു ഒരു താ
ങ്ങു തന്നെലും കാണ്മാതെ അവ
ൾക്കേരിട്ടു ചിന്തിച്ചു തൽഫ
ലമായി അവൾ ഒന്നറ്റപ്പാക്കി.
“അതുതന്നെയൊ” അവൾ
തീരുമാനിച്ചു: ഒരു “ഭാലാങ്കുട്ട”
സ്വവാദിച്ചു.

ഭാരമാൻ അസ്തമന ശിഖി
ഞ്ഞ പ്രാപിച്ചു; പശ്ചിമചക്ര
വാളത്തിൽ ചെങ്കുതിരൊളിവി

ശി, നന്നാവണ്ണ സങ്കലിതവു
ശാന്തഗംഭീരവുമായ മേഘപട
ലികൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ
സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേ പ
ത്മബാസ്യവൻ ജലനിധിയിൽ
ഒളിച്ചു.

അന്നു് ഒരുമാവാസിനായിരു
ന്നു. താരകാമണികളുടെ പ്ര
കാശം ആ മലനാട്ടിനെ മെ
ല്ലമെല്ലെ അലോടിക്കൊണ്ടി
രുന്നു. യാമങ്ങൾ രണ്ടുകഴിഞ്ഞു.
സുശീലയും കുട്ടികളും കിടന്നിരു
ന്നു. സുശീലക്കു ഉറക്കുവന്നില്ല.
ഒരു ചെറുവിളക്കു് അവൾ ക
ണ്ണിപ്പിറയ്ക്കു് വച്ചിട്ടുണ്ടു്.
അവസാനമായി അവൾ ഒന്നു
പുറത്തിറങ്ങി നോക്കി. അരേ
യും കണ്ടില്ല! മുറിയിൽക്കയറിത
ന്റെ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ നോ
ക്കി അങ്ങനെ ഇരുന്നു. അ

പ്പോൾ കുറെ അകലെയായി
ഒരു കൂഴവിളിയും അലർച്ചയും
കേൾക്കാമായി. അതുതന്റെ അ
വസേപ്പു തന്നെ എന്നു് അവൾ
കരുതി. അയാൾ വരുന്നവഴിക്കു
ണ്ടു് ഒഴിവാഴ്ചകൾ പഠിച്ചു്
തല കീഴ്ചെയ്തു് വെച്ചു് വെ
ളവും ഒഴിച്ചു് വിശക്കുന്ന
ന്നും പഠഞ്ഞു വിളക്കിനാ
ട്ടക്കൽ ഓടിവന്നു. എഴീറ്റശിപേ
“എനിക്കു് ചോരതരികെടി”
അയാൾ അട്ടമനിച്ചു.

അവൾവിളക്കിനടുത്തുവന്നു.
തന്റെ കൈയ്യിലിരുന്നൊലാം
കുട്ടതിട്ടി“ഭേക്കിക്കുവിൻ” എന്ന
മുത്തിൽ പറഞ്ഞു. അയാൾ അ
രുളത്തോടേനോക്കി. തന്റെ
പിഞ്ചു പൈതൽ പുഞ്ചിരിപ്പാ
ലൊളിവിതരിച്ചൊണ്ടു് കട്ടയ്ക്ക

ഇസ്ലാമിന്റെ സപ്രധാനമായ മഹറാരുനേട്ടം സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. സമതലത്തിന്റെയും സഹോദരത്വത്തിന്റെയും സൗജന്യതയുടെയും പാഠങ്ങൾ മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ പ്രാമുഖ്യമായി ലോകത്തിനു നൽകിയത് ഇസ്ലാമാണ്. വർഗ്ഗം, അഭിജാത്യം സമ്പത്തു് അഭിയായ വ്യത്യാസങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും മനുഷ്യരെ എല്ലാം ഒരു സഹോദര്യ സംഘടനയുടെ അംഗങ്ങളാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവർക്കും തുല്യമായ അവകാശങ്ങൾതന്നെ ലഭിച്ചു. നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ രാജാവിനുജനാർത്ഥേയും അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റവും (ശേഷം വ്യവസ്ഥാപിതം)

അറിയിപ്പ്

നവജീവന്റെ നടത്തിപ്പിനു പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ശ്രീ. മംഗലം നന്ദസ്വാമികൾക്ക് തുടർച്ചയായുണ്ടായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും ശിശുവിതീർത്ഥയാത്രയുടെ കൺവീനർ എന്നനിലയിൽ ഉണ്ടായ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും ആണ് നാം ലക്ഷം കൂലിപുരം പുറപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കാനായത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാന്യവായനക്കാർക്കു മിക്കമിടമെന്നവിശ്വസിക്കുന്നു.

ശിവനിശി. മാനേജർ.
വർക്കല.

നവജീവൻ

28th January 1945

യുവലോകം.

യുവലോക സമക്ഷമാണ് എല്ലാക്കാലത്തെയും എല്ലാവരും എവിടെയും എപ്പോഴും സമർപ്പിക്കുന്നത്. രാജ്യമുഖം സകന്മാരും വ്യാവസായിക പുരോഗമനക്കാരും ഉള്ള കലാപ്രണയികളും ലോകസമാധാന നിരീക്ഷകരും അഥവാ ശാശ്വതധർമ്മപരിപാലകരും യുവലോകത്തോടു കൂടെ മറ്റൊരാളോട്

(വ്യാപാരത്തിന്റെ തുടർച്ച) നിസ്സാരമായ വ്യക്തികൾക്കുപോലും നിയമകോടതികളിൽ അവർക്കെതിരായി പരാതികൾ വോധിപ്പിക്കാം. നിയമത്തിന്റെ കണ്ണിൽ എല്ലാവരും തുല്യർ. മനുഷ്യമഹത്വത്തെ മുറുപ്പാക്കിയ ഒരു മതം ഇസ്ലാമാണ്.

ഇസ്ലാമികോടേയ്ക്കിരുന്നെടുത്തു കയ്യടക്കിയെടുത്ത അടിമകൾ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ആഖ്യാനത്തിലോ ലൗകികമോ ആയ മേന്മകൾ നേടിയത് അതിനനുയോജ്യമായ ബഹുമാനം തന്നെ ലഭിച്ചു. അടിമകൾക്കു സൗതന്ത്ര്യം നൽകുന്നത് ഉൽക്കൃഷ്ടമായ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

ഉത്തമനായ പാവപ്പെട്ടവരും പ്രഭുവും തോളോടു തോളോടെ നില്ക്കണം. അനേകനാവശ്യങ്ങളിൽ പാവപ്പെട്ട

നും പറയുവാനില്ല. യുവാക്കളുടെയും പെണ്കുട്ടികളുടെയും നിർവചനത്തിൽ യുവ ഹൃദയമുള്ളവരെല്ലാം യുവാക്കളായെങ്കിലും സ്ത്രീകൾക്കും ഉൾപ്പെടുന്നു. കാര്യം വളരെ വാസ്തവമാണ്. കർമ്മധീരന്മാരായ യുവലോകം ഉന്നമനത്തെ ലോകത്തിൽ യാതൊരു കാര്യത്തും പുരോഗമിക്കുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഇനിയെങ്ങനെയോ യുവാക്കളായെത്താണെന്നു അഭിപ്രായനായമഹാത്മാഗാന്ധിജിക്ക് പറയുവാൻ ഇടവന്നത്.

യുവഹൃദയം ധർമ്മോൽക്കർഷണി നിദാനമായി അടിയുറച്ച സംസ്കാരം വന്നുവരികയും, അല്ലാത്തവരിൽ ഉദ്യമമുള്ളവർക്കു നേട്ടമുള്ളവർക്കും നാശനഷ്ടത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനേ തടയുമുള്ള യുവാക്കളാൽ പരിശുദ്ധീകരിക്കാൻ കാര്യം വ്യക്തമായി ഉൾക്കടന്നു. ഇതേയുടനീളം ആയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയം എപ്പോഴും പ്രശാന്തസന്ദർഭം ജീവകാരുണ്യവും കർമ്മധീരതയും അനന്തരം ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും പ്രതിപക്ഷബഹുമാനവും ഉള്ളതായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള യുവാക്കളെ ആണ് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്.

കാലം നല്ലസ്ഥാനം പ്രഭുക്കൾക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യരെല്ലാം തുല്യരാകുകയാൽ ലൗകികമായ ഉദ്ദേശസാധ്യതയിനായി അപരനെ ആശ്രയിക്കുകയോ; പ്രശംസിക്കുകയോ, നന്ദാർഹമായി ആദരിക്കുകയോ, സ്നേഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിന്ദ്യമാണ്. ബഹുമാനവും ഭക്തിനുകലമായ സ്നേഹവും പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടത് പരമകാര്യമാണ്. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ നല്ലതും സമുന്നതസ്ഥിതിയുമായ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനിത്തന്മാരിനോടാണ് സമത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ തന്നെ മനുഷ്യരുടെ മുഖ്യ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമമോ ശിരോതമനമോ ആവേണ്ടതെന്ന് ധർമ്മികമായ ഒരു പരാധവും മനുഷ്യസാരോദയബോധത്തിനു ഒരു കളങ്കവുമാണ്. അതെല്ലാം ഇന്ത്യയ്ക്കു മറ്റൊരു പാടല്ല.

ഉൽകൃഷ്ടതയുടെ തോളു സമ്പത്തിൽനിന്നും വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകളിലേയ്ക്കു മാറി. ഉന്നതമായ ധർമ്മികബോധവും ആഖ്യാനികശക്തിയും സമാജികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ആത്മാത്മമായ ആദരവും ഉള്ളവരെ മാത്രമാണ് ഉൽകൃഷ്ടതും ബഹുമാന്യതയായി കരുതുന്നത്.

പ്രഭുവും പാവവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറയ്ക്കുന്നതിനു ഇസ്ലാമിന്റെ സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തം വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധീകരണത്തിനും പുരോഗമനപരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കും ഒരുത്തേജനശക്തിയായി എല്ലാവരും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ നേട്ടങ്ങളിൽ കൂടി പണം സമ്പാദിക്കണം. പക്ഷെ മുഴുപ്പിട്ടിയിൽ കഴിയുന്ന അധർമ്മങ്ങൾ സഹായഹസ്തംനിട്ടാതെ സ്വയം സമ്പാദ്യം ചെയ്തതോടെ രമ്യ ഹർമ്മങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നത് നിന്ദ്യമാണെന്നു അവനെ അനുസരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സുഖസമൃദ്ധിയിൽ മുഴുകുന്നതിനുമുമ്പെ സാമ്പത്തികമായി വിഷമിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കാനും പാവങ്ങൾക്കു അന്നവസ്രാദികൾ നൽകാനും അവൻ കടപ്പെട്ടവനാണ്. അവന്റെ നിയമത്തിൽ സുമാർദ്ദന ശതമാനത്തിന്റെ അവകാശം പാവങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതു ശരിക്കു നൽകുകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരുന്നു നടത്തുകയും ചെയ്താൽ “യെന്ന സമവിതരണസിദ്ധാന്തം” തന്റെ വാദം ഒരു സമാധാനമാണ്.

പുഷ്പം - മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ശാപം - നിലനനായിത്തീർന്ന ഒരു തന്മിത്ര നിന്നും ഏറ്റവും മുതലായ രീതിയിൽ പണം കവർന്നെടുക്കുന്ന ആ ഏർപ്പാടിന്റെ നിഷ്കർഷയായി തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഇസ്ലാം സാമ്പത്തികമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു മഹത്തരമായ ഉത്തരം നൽകി. മതലാളിത്വത്തിന്റെ വലിയ ശത്രുവായിത്തീർന്ന മനുഷ്യരെ സാമ്പത്തികമായും തുല്യനിലയിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലേ യുദ്ധം പ്രശാന്തവും പ്രശാന്തകുലം പുരോഗമനോന്മുഖവുമായ ഒരു പ്രജാധിപത്യത്തിനാണ് ഇസ്ലാം പ്രാനം ചെയ്യു

എൻറെ തൂങ്ങേവൻ

ലേഡീവിഭാഗം മുതലും പാവ്തി അമ്മ

ജാതാതമതിലെയൊഴും ഹോസീനും-
രാജയോരായിക്കാൻ പോരുന്നമാഹാത്മ്യം

താൽ

പാലകയെഴുമൊമല്ലാത്തപ്രഭുചേൽ-
പേരെയെതിശ്ശമനെന്നുടെ തൂങ്ങേവൻ
ലോകകയ്യെൻ ഗാസിദേവനുംമഹാകവി
കോകിലം ടാഗൂരെന്നല്ലതി വിചാരതായ്
ലോകസമ്മതനാരാമെത്രയോപണ്യാത്താക്കൾ
പാകംപോൽപ്രകീർത്തിച്ചു പുഷ്പിതന്നെ

ചായ്വൻ.

ജാതിയോജനനമോടകാണ്ടല്ല മമതയുക്കു
മേളുകാലത്തും മേന്മയാർജ്ജിച്ചതെന്നതത്പം
പുതമാംനിജകർമ്മകാണ്ഡത്താൽ തെളിയിച്ചു
വേദവിത്താകും മുന്നിയെന്നുടെ തൂങ്ങേവൻ.
കേവലംക്ഷണികമാമൈഹികഭോഗങ്ങളിൽ
കൈവന്നവിരഹിയാൽ ജനനാമുദക്സുവായ്
തിവ്രമാംതപഃപൂണ്ണ നിത്യമുക്തനായ് വാണ-
ഭിദ്യനാംജിതേന്ദ്രിയനെന്നുടെ തൂങ്ങേവൻ
ഘോരമാ "മയിത്തത്താലസ്യമാമാചാരത്താൽ
കേരളംഭ്രാന്താ" ലയമായധ്വപതിക്കുവേ
പാലാതെസമതയെസ്ഥാപിക്കാൻഭിദ്യയാ
സ്വരജ്ഞൻഭവേദഗുതെന്നുടെ തൂങ്ങേവൻ
ഇരശ്ശാസന്താനങ്ങളാകിനമനജന്മാർ
വിശ്വപ്രതിലോകോദാരസോദരന്മാരായാൽ
ലേശവ്യംതജാതിഭേദമില്ലവർക്കെന്ന
പേശലതത്പാഠമാണ വിശുതനെന്നു

ചായ്വൻ

പൂവിലുംപൂഴ്വിലും പാവമാമജ്ഞിലും-
വൈവശ്വമെഴുംവൈരംമോഷ്ടാവാഭ്രാന്താവിലും
ജീവകാരുണ്യമുതമനപഥമൊഴുകിയ-
സ്തർവജനനാകും 'ബുദ്ധ'നെന്നുടെ തൂങ്ങേവൻ
മുക്തമ, ബധിതനും, യസ്യമെബ ഭൂതന്മാരെ
ലോകരാജാക്കളും തള്ളും കഷ്ടഭോനികളെയും
ഘോ! കൃപയുരമേകുട്ടിപ്പാതത്താൽ മാത്രം
ശോകമുക്തനായ് ത്തിൻ ശ്രീമതുവെന്നു

ചായ്വൻ

മനവജനതയെന്യോന്യം ഭിന്നിപ്പിച്ചു-
ഹിനഹിംസയുടേതി മാനന മതിയെ
ഉന്നമനഭാഗ്യംനോക്കു സുരഭാശ്രമപേക്കൻ
മരണമായ് പ്രയത്നിച്ചിനിബിംബൻ
തൂങ്ങേവൻ

ജ്ഞാനസങ്കേതങ്ങളും ശാരദാനിലയങ്ങളും
ഭാഗനും യതിനുംകുരുതും മംഗളം
നാനാദേശത്തും സ്ഥാപിച്ചുവെത്തപരത്തിയ
മാനന്ദനാം ശങ്കരാചാര്യനെന്നാചായ്വൻ
പാവനമാകും ശുദ്ധനൈഷ്ഠികബ്രഹ്മചര്യ
ഭാവകുപ്രഭാവത്താൽ പ്രകൃതിതൻ രക്തിയെ
ജ്വരവാസാനംവര പാവമുള്ളിച്ചുമി
സാർവ്വഭൗമനാംസാക്ഷാൽ 'ശ്രീകൃഷ്ണ'നെന്നു

ചായ്വൻ

ചേതോമോഹനമാകും വിശ്വസനകുമാര്യ
തന്മിൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണമഹാനീയനെന്നുംഗങ്ങളായ്
ബ്രാഹ്മണപാഷാടമുഖവിദ്യയും ശിവഗീരി
പുതമാം കാഞ്ചീപുര, മാലുവാ, യിവിടെല്ലാം,
ഏറനാൾ മുറിച്ചിട്ടുള്ളപുരുഷമോ ഭിദ്യ
സൗരഭംമൂഴം മണ്ണുകിടന്നുവലിയിട്ടു
കാരണാത്മകപാദപങ്കജസങ്കീർത്തനം
നേരിലാലപിച്ചൊരു സൽക്കവിയെന്നു

ചായ്വൻ

ഭീർഘമാമെഴുപത്തിരണ്ടുവത്സരം ഭൂവിൽ
ശ്ലാഘ്യമായ് സാധുലോകരക്ഷണം നടത്തിട്ടു
തക്കത്തിൽ സമാധിയാർന്നെന്നാലുമെക്കാ
ലത്തും

നിൽക്കുന്നചിരം ജീവിയെന്നുടെതൂങ്ങേവൻ
ഇരവിമന്ത്യാദൃശമഹിമാവിശേഷങ്ങൾ
സർവ്വമൊരുമിച്ചയോജിച്ചു വിരാനിക്കും
ഭിദ്യഭിദ്യനാംതൂരോഭാവൽക്കുസന്ദേശങ്ങൾ
ഭാവിഭാരതം വാഴ്ത്തിസ്തുതിച്ചുപാടുംശ്രവം
നമസ്സു ചെമ്പഴുതിഭേരമേ, തൂങ്ങേവൻ-
മർത്ത്യജന്മത്തിനാൽ ധ്യാതമാംഭ്രാന്താമ
നമസ്സു വരൽവാരഗേഹമെ, തൂങ്ങേവൻ-
തിമിത്തപുണ്യഭാരം താങ്ങിയകുടീരമേ!
നമസ്സു വിശ്വപാതംസർവർത്തുരമണിയ-
സുമാധികിതാകുമവിദ്യയും ഭൂവേ!
അമലനെന്നാചായ്വനല്ലാത്തപ്രഭുചേത്തോ
മരപാദമുക്കുമുഖമേ നമസ്കാരം

നമസ്സു മോമനേ സമസ്തസാമൂഹ്യേ!
നമസ്സു ഭാരതീയപരമഹംസോത്തമേ!
നമസ്സു ന ബുദ്ധ! നമസ്സു സർവ്വചിത്ത
നമസ്സു ശ്രീനാരായണാ ചായ്വനുമോസ്തേ

രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം

മിതമായ റോറിൽ ശമിയായ അളവിൽ തിരുവനന്തപുരം സിറ്റിയിൽ എവിടെ
യും ഓർഡർ കിട്ടി രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം ഞങ്ങളുടെ വെന്ത കക്കാ എത്തിച്ചു നിറകുമ്മാ
യമാക്കി കൊടുത്തുതക്കവണ്ണമുള്ള സകലവിധമായ ഏല്പാടുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
കോട്ടയം കക്കാവിതരണ ഡിപ്പോ,
H. O. വള്ളക്കുടവ തിരുവനന്തപുരം.
ബ്രാഞ്ച് - ചാക്കം.

പട്ടണശാശിയിൽ വച്ചു നടന്ന ഏപ്രിൽ ൨൭-ന്, ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ
 40-ാമതു ഹാജികയോഗത്തിൽ ധർമ്മസംഘാലയക്ഷണം ശിവഗിരി
 മഠാധിപതിയുമായ ബ്രഹ്മശ്രീ ശങ്കരാനന്ദസ്വാമികൾ ചെയ്ത

പരാകാഭിവന്ദനം

ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലകരെ,
 ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലന യോഗത്തിന്റെ 40-ാമതു വർഷിക സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിച്ച പ്രാരംഭമായി നടത്തുന്ന ഈ ധർമ്മ പരംകാഭിവന്ദനം എല്ലാം കൊണ്ടും മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ധർമ്മ പരിപാലകരായ നാം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു അനുമതിമല്ലെന്നു കരുതുന്നു. ശ്രീനാരായണ തുരുത്തേവന്റെ ആദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും പരിരക്ഷിക്കുവാനും തുരുത്തേവന്റെ നാമധേയത്തിൽ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശസ്തസ്ഥാപനമാണല്ലോ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലന യോഗം. തെറ്റുകൂടാത്തവരും തീണ്ടിക്കൂടാത്തവരും ഈ ശാലാരായനയുടേവാലയസന്നിധിയിൽ ചേരും പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവരും കാലചക്രഭ്രമണത്താൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ ആണ്ടുകിടന്നവരുമായ ജനസമൂഹത്തെ പരിത്രംഗം ചെയ്യുവാൻ തുരുത്തേവൻ വിജ്ഞാപനം നൽകുന്നതിനായി അവതരിച്ചു. വൈശാമികാരധനകളേയും ഇതു ബലിയേയും മറ്റു ദുരൂഹാരങ്ങളേയും അവിടന്നു ഭൂരികരിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ആർക്കും ക്ഷേത്രങ്ങളും മറ്റും ഞാക്കി ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുമെന്നുള്ള ബോധവും സ്വയം പ്രബുദ്ധിയും ശക്തിയും നൽകി. മദ്ധ്യധാരാ ഭരണകരമാണെന്നു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന സന്ദേശം നൽകി.

മുതലായതെല്ലാം ഒരു ജാതിയിൽ പട്ടവരാണ്. അവരുടെ വേഷം ഭാഷയും തങ്ങളുടെ ഇരുന്നാലടത്താൽ ഒന്നായതു കൊണ്ട് പന്ത്രണ്ടു വിവരവും പത്തിലോളം ചെയ്യുന്നതിന്നു യാതൊരു ഭാഷവുമില്ല എന്നു

മുഖേയം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മതങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. മനുഷ്യൻ നന്നാകുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന മതങ്ങൾക്കെല്ലാം ഐക്യമുണ്ടു്. എല്ലാ മതങ്ങളും അന്തസ്സവത്തിനുവേണ്ടി ഉപദേശിക്കുന്നു. ആത്മസുഖമേകുന്ന മതം ജഗത്തിൽ ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളു. സൂര്യനെ നിറയേച്ചുള്ള കണ്ണാടി ചിട്ടുകളിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ പോലെ, എണ്ണമില്ലാത്ത ഭാവനയിലും - സങ്കല്പത്തിലും അനേക ഭാഷകളിലും ഉള്ളവേദകളിലും പലമതങ്ങളിലും അറിയപ്പെടുന്ന ദൈവം ഒന്നേയുള്ളു. അതുകൊണ്ടാണു നവീനപ്രസ്ഥാനത്രയവും ലോകസമാധാനവും ശാന്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന "തെജാതി ഒരു മതം തെജൈവം മനുഷ്യനു്" എന്നുള്ള മഹാസന്ദേശം തുരുത്തേവൻ ലോകാനുഗ്രഹം തരുംപ്രയോചനം ചെയ്തതു്. ഈ മഹാവാക്യമാണു നമ്മുടെ മൂലവാക്യം. ഇതാണു നമ്മുടെ ഐക്യം. ഈ മൂലവാക്യത്തിൽ നിന്നു ഉയർന്നു വാൻ പോകുന്നതു്. ഇതാണു് സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മം. ഈ ധർമ്മത്തെയാണു് ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലകരായ നാം പരിപാലിക്കുന്നതു്. പരിരക്ഷിക്കുന്നതു്. വസ്തുവത്തിലും ഈ പരാകയത്തൽ കൊണ്ടു നാം ഇന്നിവിടെ ഒരു സമ്പ്രദായിത്തുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ ധർമ്മപരംകാഭിവന്ദനം പരമോൽകൃഷ്ടവും ലോകോത്തമകൂടാണെന്നു്. ഇനി ഈ ധർമ്മമാറ്റത്തിൽ നിന്നും നാം പിന്തിരിയുകട. അന്നു മാത്രവും പിന്തിരിയായല്ല. ഈ ധർമ്മം നമ്മുടെ കൊടികളായും ഈ മൂലവാക്യം നമ്മുടെ ജീവപാസമാകുന്നു. ഈ ധർമ്മത്തെ നാം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള കടമയാകുന്നു. നാം ജീവിച്ചിരുന്ന ഏതാവരണമെങ്കിലും തുരുത്തേവജ്ഞാപനം, നമ്മു

ടെ നാവ്യത്രികമായ വിജയപരംകാഭിവന്ദനം തന്നെയാണു്. യേശുവിന്റെ കരിയു താഴെ സന്നദ്ധതയേ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മഹമ്മദിന്റെ ചക്രക്കുല സാരോദയത്തെയും സമാധാനത്തേയും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീബുദ്ധന്റെ അരയാലില ജ്ഞാനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. ആയുർവാക്യം സ്വസ്തികം മംഗലകർമ്മത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാർക്കും ചക്രവർത്തിമാർക്കും ഒരോമുദ്രകളുണ്ടു്. അവയെല്ലാം അവയുടെ കൊടിയായും ആകുന്നു. എന്തായാലും സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ ഒരു ഭൂപാലൻ സ്ഥാനം നടത്തുന്നവോ വിജയാവേളയിൽ ആധർമ്മമായിരിക്കും ആ രാജാവിന്റെ വിജയപരംകാ. ഇതു ലോകത്തിൽ നടന്നുവരുന്ന ഒരു വസ്തുതമാത്രമാകുന്നു.

അധർമ്മത്തിലും അനാചാരത്തിലും മതാസന്ധതിലും ആണ്ടു കിടന്നിരുന്ന ജനസമൂഹത്തെ സമുദ്ധരിച്ച ശാന്തിസന്ദേശമരുളിയ തുരുത്തേവന്റെ മഹാവാക്യം നമ്മുടെ മൂലവാക്യമായിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ കൊടിയായും ജീവപാസയായിരിക്കുന്നു. സർവ്വോൽകൃഷ്ടം തന്നെ. ഈശ്വരൻ വിജ്ഞാപനം ഇനി നാം ഒരിക്കലും പിന്തിരിയാവതല്ല. അന്ധകാരജടലത കളിൽ നിന്നും നാം വിമോചിതരായി. ഇതിലേയ്ക്കു ധർമ്മഭൂപാലൻ നെ മണത്തു കൂട്ടി; നമുക്കു വേണ്ടുന്ന രക്ഷാകരമായ നീരുമേനി നൽകി. ഇനി നാം ഭവവിഹാലരാകേണ്ടതില്ല. ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യനു എന്നുള്ള ധർമ്മകാമവും ഇനിയൊന്നുമില്ലാത്തതാണു്. ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലകർക്കു ഈ ധർമ്മത്രയത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും സന്നദ്ധതയും തുരുത്തേവൻ നൽകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും സർവ്വലോകത്തിനും ശാന്തി ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ധർമ്മസിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മഹാപരാകയത്തിനുള്ള നാം.

ചിന്താലോകം.

(പള്ളത്തു്)

മറ്റുള്ളോരെഴിച്ചതാഴ്ത്തി, മഹിത
സ്ഥാനം കരസ്ഥപ്പെടാൻ
മറ്റൊറ്റസ്ഥാനം സാധനത്തിന് മതിന്നിടുന്ന
മൃഗംജനം
ചെറുറുനീലവിചാരമായ ചിറകാ
ലുത്കർഷവിൻവീഥിയിൽ
ഈറുന്നില്ലവർ; പാതികേറിയതിലും
താഴെപ്പതിച്ചിട്ടുമെ.

നൈരാശ്യത്താൽ വിഴുങ്ങപ്പെടുമൊരുമൃദയം
നിങ്ങൾ പാലിച്ചിടാമോ?
നേരിട്ടീടേണമുക്കോടെതിരണിയെ മന
ശ്ശുക്കരിയായയുധത്താൽ,
ഘസെപരം വാരിപ്പൊഴിച്ചിട്ടുക പകലിരവും
പുഞ്ചിർപ്പുകുളുങ്ങേ,
ധീരന്മാർക്കുള്ളതാണിയുലകിട മിടം
ഭിരമിൽച്ചേയുകില്ലാ.

ശോകപ്ലാഹേരിട്ടുമോളതിനെഴു
മുറവെണ്ണെ ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ!
ലോകത്തിൻസ്വപത്ത് താനിരയുടെ നിഴല
ല്ലാതെ മറ്റേതുമില്ല,
ഹാ! കയ്യേ! ചിത്തഭിത്തിക്കകമുടയ സുഖ
ത്തോളവെച്ചാക്കുന്നക്കിൻ
പ്ലാകുമ്പോലെപ്പറ്റിക്കുച്ചിട്ടുമുളുവുവാം
തോന്നലാണെന്ന മാത്രം!

നത്യപ്തനേൻ തുളുമ്പും മതിമലരിനകം
കാഞ്ഞിരസ്സുത്തുവേരും-
നത്യന്തംചാട്ടുപെട്ടിടകിലതു വിമലം
നന്മയെത്തിന്മ തിങ്ങാ

നിത്യംനിർഭീതചേതസ്സിന്മ ഭയമുളവാ
ക്കിട്ടുവാനാക്കുശക്തം?
സൂത്യർഹംവഞ്ചനക്കാര്മറയകലുമെവൻ
വഞ്ചിതൻ സഞ്ചരിക്കും?

ഓരോകാലത്തു നാം ചെല്ലൊരുമറവിപെട്ടും
കർമ്മമോരോന്നു ദൂരം
വേരോടിപ്പോയി വേറിട്ടൊരു നിലയിൽനമു
ക്കുക്കുലിക്കുവീടിക്കാം
നേരോത്താലിലുപവഞ്ചപ്രകൃതിനിയമമോ
കാതു്ഘേതുകൂമരോ--
നാരോപിക്കുന്നിതസുജ്ഞിവ വിധിക
ന്താക്കൾ നാം തന്നെയല്ലോ.

ആപുത് കാലത്തിലാലും തുണയരുവതസം
ധാരണം പരയുഷത്തിൻ
ചാപത്തിൽ ചാപലംവിട്ടതിമതിയുതിയാം
താണണച്ചിണമോടെ
പ്രാപിക്കുജീവിതപ്പോക്കുളനടുവിടെ
സ്വപാത്ഥവിശ്വാസികാണം
താപപ്പുവെണ്ണിലുവാക്കിട്ടുമുളുവയ
ത്രീയെ, വിശ്വാസിക്കാം.

ജ്വേലത്തിൻപാറയിന്മേൽ പലകറിയുമടി
ക്കേണ്ടതായുണ്ടു രോഗാ
വേഗത്തെത്തട്ടിനിക്കുപടി സുദൃഘശരീ
രത്തെ നിശ്ചരേരികൂ!
ആശാദിപംകെട്ടുമോളിയുളുകൾ വീഴ
ണിട്ടുവാൻ വെമ്പിട്ടുമോൾ
ലേശംകാൽതെറിക്കാത്വാൻ കതിർചിതറിട്ടു
മൾ

ലൈയ്യുമാർജ്ജിച്ചവെയ്ക്ക.

പഴയ നോട്ടുക്കുതിൽ നിന്നു്

(പ്രാചീനപേജിന്റെ തുടർച്ച)
തിൽ ഉണ്ടായാലുള്ളവെലം അ
ധപരനാകുന്നു.

വിവേകാനന്ദസ്വാമി.
൧. യുദ്ധത്തിലെമ്പോലെ
ഭരണത്തിലും ഇളക്കമില്ലാത്ത
താണ് വിജയത്തു്. ഏതും
൨. അനുഭവമനുഭവമനുഭവ
യ്ക്കു് മഹാസമയത്തു് ക
൩. ശത്രുക്കളെ തടയുന്നതിന
നല്ലവിധി എന്ന മറ്റേതും
നമാകുന്നു യോഗ്യതല്ല.
൪. അധർമ്മം കടമിമാണു
മഹത്തരം വിദ്യാലയം.
൫. അധർമ്മവും വിശ്വാസവ
ഞ്ചനയും അതുചെയ്യുന്നവരെ
തടയുന്നതിനുള്ളതാകുകയും
നേപ്പോളിയൻ,
ജർമ്മി,

൩. പരാതസ്ഥിതിക്കും നന്മ
പയോഗവിനകൾക്കും അടിമ
പ്പെട്ടുതാഴുവാനെയും കർത്ത
വ്യകർമ്മമുള്ളതും വിസ്മരിക്കു
തു്.
ജെയിംസ് അല്ലൻ.
൪. നന്മചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടു്
ഒരിക്കലും പശ്ചാത്താപത്തിനി
ടയുണ്ടാകയില്ല.
ജേക്കബ്ബ് പീയർ.
൫. ചാപലരും അശേഷം
ചിട്ടമാരിച്ചിവിതം എരിഞ്ഞു
തിന്നു തുലാമാത്ര കീപജാപ
പോലെ അവസാനിക്കുന്നതു
വെ മരണം തുടർന്നു
കൊണ്ടിരിക്കും ജീവിതം

നശിക്കുമ്പോൾ മരണവും ന
ശിക്കും ഇതാണുകർമ്മരഹസ്യാ
ബുദ്ധമതി.
൫. ദൈവം ദൂരത്താണെന്നു
ജീവിശ്വാസം ഏതു വരെ യു
ണ്ടോ അതുവരെ മനുഷ്യൻ അ
ജ്ഞാനിതന്നെ. തന്നിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ
കണ്ടെത്തുന്നതാണ് വിജ്ഞാ
നം. ശ്രീരാമമുണ്ണിപരമധനുരൻ
൧൧. മദ്യാദിമാസികമായ ഉ
ൽക്കർഷണത്തിന്റെയും ഫലമേ
കുന്നു.
൧൨. കടംവിട്ടുന്നതു വരെ
ഒരു മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശ
നും ഇല്ല. മഹാമുക്തിയെ

ധനു ൧൭-ാം-ന-യിൽ ശിവ
ഗിരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന തീർത്ഥാ
ടകസംഗ്രഹവിവാഹം ധനു
൧൯-ാം-ന-യിലെ . കേരളകുമാ
ഭിനിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരുന്ന
സ്വന്തം ലേഖകന്റെ പ്രസ്താ
വനകൾ മുഴുവൻ ശരിയല്ല. ക
ഴിഞ്ഞകൊല്ലം വരെ തീർത്ഥാടക
രുടെ പ്രസിദ്ധൻറായും സെക്ര
ട്ടറിയായും മി. കെ. ബാലരാമ
പ്പണിക്കർ ഇരുന്നു എന്നു ഏഴു
തിയതു ശരിയല്ല. മി. പണി
ക്കറെ ഒരു പ്രസംഗകനായി
ഭരണത്തെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ
കുറച്ചു പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെ
ട്ടതായിരുന്നു. ബാലരാമ

മാനേജർ, 'ചന്ദ്രിക' കടയ്ക്കുവുൾ

തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സചിവോത്തമ; സർ, സി. പി.
രാമസ്വാമി അയ്യർ കെ. സി. ഐ. ഇ; കെ. സി. എസ്സ്. ഐ.

എൽ. എൽ. ഡി. അവർകൾക്ക്

19-11-'44 - ൽ ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ വെച്ചു
ശ്രീനാരായണ ധർമ്മസംഘത്തിൽ നിന്നു സമർപ്പിച്ച

സ്വാഗതപത്രിക..

ലോകാനുജ്ഞാദായഗണിതമനുഷ്യാത്മഹിനാ നിരീഹം
ജാതസ്സത്യസ്വരൂപ ജനിമുനിഹിത ബ്രഹ്മതത്ത്വചിന്തനഃ
തേഷാം സംസ്കാരധാരാവിഗലിതനിമിളദ്യോമഹാഭാവതഃ
സന്തഃ സന്തർദ്ദിഷ്യാഃ സുവിചിതമനുസരം സ്വാഗതം! സ്വാഗതം!! വഃ

ശ്രീമത്താമരനീയപുണ്യവരിതാല്പാദോത്തരൻവെറുണ്ണൻ
ശ്രേഷ്ഠഭാര്യവിശേഷജ്ഞാപിസകലാൻ വക്ത്രംഗതാവത് ക്ഷമഃ
അജ്ഞാനാവൃതഃ ചതസാമിഹപുനർബുദ്ധ മമനാകാകുമാ
സംജാതംഭവദിതദർശനമിദം ഭാഗ്യവദമത് സംഗതം.

മാർത്താണ്ഡപ്രമുഖൈർധരാപതിവരൈസ്സംഭ്രഷ്ടിത കേരള
മൗനനാഥപുരസ്കാരശ്രവണഃ ശ്രീരാമരൂപഃ സുധിഃ
ചിത്രർക്ഷശ്ചമഹിപതിർവിജയതേ തസ്യപ്രസന്നംതമഃ
സംപന്നഃ സചിദചാത്തമഃ കല്പതൂതർമുത്തോഹിധർമ്മോ ഭവാൻ.

ശ്രീനാരായണശങ്കരാച്ചാര്യം സപ്തർത്ഥസഭാപരമ്പരി.
പുണ്യനാമനദീദീപിണവിഷയപുരഃസ്തോമാരാധിതാ
അദ്വൈതാശ്രമ ആഗതശ്രീതത്ത്വസ്തീരേവിജ്ഞാനം
ധന്യാനാം ഭവതാം ശുഭാഗമനതോ ജാതഃ കൃതാർത്ഥഃ സതാം.

ധർമ്മബോധസനിവാശം ഭഗവാൻ പ്രാസസ്തഥാർക്കരോ
ബാലാകന്യപി സമാഗതാസ്സഭാപിനോ ജാതസ്തപതശ്രോജനഃ
തസ്താല്പാസ്മരതലോകത ഭഗവന്നാരായണ ശ്രീമതഃ
പ്രത്തം "പരമമേക" മാദിസകലം സംപാദിതം ധീമതം.

ആയുശ്രീകര ധീരവീരവിദ്യാലം ധർമ്മാത്മനാം ജനനാ
പുതാത്മാഖലാശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാർ ഭാഷേണസംവ്യാഖലാഃ
സംപ്രത്യുസ്സത്യഭൂപ്രതിവിധൈരലഗ്നാമനം ശ്രീമതാ
സംഖാഷൈഗവിഹിതൈധർമ്മാധിനാ പ്രതേന സംഭ്രൂതതാം.

ഘടയാമൃതം

മാക്കി പുറ്റു അരോഗ്യം കൈവരുമെന്നതിന്നു ഫലശക്തിയുടേ
ഒരുൺസ് കുപ്പി 1-ാം 2 രൂ. 12 എ. 0 സ., ഒരുൺസ് കുപ്പി 1-ാം
8 ഒരുൺസ് കുപ്പി 1-ാം 5-ാം 0.

നിന്മമാക്കുക - ശ്രീ വഞ്ചിരാജ, ആയുർവേദ ഫാർമസി,
(Regd) ആലപ്പുഴ.

THE NAVAJEEVAN

One Caste One Religion One God for Humanity

Sivagiri Varkala, 28th January: 1945

ന വ ജീ വ ന്

ഒരു സ്വതന്ത്രപ്രതിപക്ഷപത്രിക

ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പുറമേയും വളരെ പ്രചാരമുള്ളത്.
 കേരളത്തിലെ മതപണ്ഡിതന്മാരുടേയും സാഹിത്യനാടകന്മാരുടേയും മറ്റും അനുകരണീയവും
 ആദർശപരവുമായ നല്ല നല്ല ലേഖനങ്ങൾ എല്ലാലക്ഷങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും.
 മനുഷ്യന് ആവശ്യമുള്ള മതസിദ്ധാന്തങ്ങളേയും സാഹിത്യമർമ്മങ്ങളേയും
 ശാസ്ത്രങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കും.

സർവ്വോപരി

ലോകത്തിന് ശാന്തിയും, സമാധാനവും, സാഹോദര്യവും അരുളുന്ന
 ഭഗവാൻ ശ്രീ നാരായണ പരമഹംസദേവരുടെ
 ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന് എന്നുള്ള
 മഹാസന്ദേശത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇതദ്ദേവന്റെ അപ്രസിദ്ധങ്ങളായ സ്തുതിയുടേയും കവിതകളുടേയും
 വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അറിയണമെന്നുള്ളവർ

നവജീവൻ വായിക്കുതന്നെ വേണം

മതാന്ധതയെ നിർഭയം തുറന്നു പറയും.

പരസ്യങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകനിരക്കു

പത്രാധിപർ:-

സ്വാമി ശ്രീനാരായണതിരുമുൾ

വർസംഖ്യ ആണ്ടിൽ-ആഞ്ചലിൽ 3 രൂപാ 6 ണ. തപാലിൽ 4 രൂപാ 8 ണ
 ഏജൻറന്മാർക്കു പ്രത്യേക നിരക്കും കൂടുതൽ കമ്മീഷനും അനുവദിക്കും.
 മാനേജർ, 'നവജീവൻ' ശിവഗിരി, വർക്കല. എന്നെഴുക.

== ക്ഷ യ രോ ഗം ==

ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ശരീരവായുവങ്ങളെ കാർന്നു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ
 സം, ഏടൽ, കാസം തുടങ്ങിയ 11 ചുവടുകൾക്കുള്ളിൽ കൂടിയതായാലും ശരി, കൊക്കിക്കുമ്പോൾ, ഏ
 ഞ്ചിലിപ്പും ഉറന്നപ്പോൾ അനുഭവിക്കാതെ രക്ഷ നേടുവാൻ ഒരു ഒരു മാർഗ്ഗമാണുള്ളത്. ഉടനെ

കരള രസായനം സേവിക്കുവിൻ!

പാക്കിഷ്കം പോസ്റ്റേജും വേറെ.
 സ്വതന്ത്ര ഫാർമസി

ബ്രാഞ്ചുകൾ: ആലപ്പുഴ, 2. കൊടകര
 1945-ലെ മനോഹരമായ കവണർ ഇനാം!
 കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റ്